

РЕШЕНИЕ

№ 5324

гр. София, 31.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 24.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **4058** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място] ул. П. Но 10, чрез адв. А., срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО /УП/ изх. № 01-2600/9917 от 19.10.2011г. за изплащане на финансова помощ издадено на Изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" (ДФ „Земеделие“, ДФЗ), с което е направен отказ за финансово подпомагане на сектора на плодовете и зеленчуците по заявление за плащане с У. 22/060711/44634, обжалвано по административен ред и потвърдено от министъра на земеделието и храните със заповед РД-09-218 от 05.03.2012г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт поради допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон. Иска се отмяна на акта. Претендират се разноски.

Ответникът - Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК. Относно конституирането на ответника –ИД на ДФЗ, а не зам.изп.директор –следва да се има предвид, че предмет на съдебна проверка в настоящето производство е индивидуален административен акт, издаден от лице, действало „за изпълнителния директор“ на ДФЗ. Съгласно чл. 153, ал. 1 от АПК страни по делото са оспорващият, органът, издал административния акт и всички

заинтересовани лица. Конституирайки изпълнителния директор на ДФЗ като ответник, съдът конституира именно издателя на акта по смисъла на чл. 153, ал. 1 от АПК – лицето, от името на което е действал заместник – изпълнителният директор. Последният (заместникът) следваше да бъде конституиран само в случай, че при издаването на спорното уведомително писмо е действал от свое име, като лице, на което са делегирани права. В процесната хипотеза е очевидно от възпроизведеното в акта, че заместникът действа „за изпълнителния директор”, упражнявайки негови права, поради което заместникът не може да бъде надлежна страна в производството. При делегацията действията са от името на органа, комуто са делегирани правомощия, доколкото в конкретния случай К. е действал от името на друго – на изпълнителния директор. Въпросите доколко законосъобразно е това делегиране и въобще относно наличието или липсата на материална компетентност на издателя са такива по същество.

Именно по тази причина и предвид изложените съображения, съдът е конституирал като ответник по жалбата изпълнителния директор на ДФЗ, а не заместник-изпълнителния директор на фонда.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК събраните и приети по делото доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Относно срочността на жалбата има влязъл в сила съдебен акт-определение №8941 от 19.06.2013г. по адм.дело 5333/2013г. на VIII о. на ВАС.

На първо място с оглед разпоредбата на чл.168, ал.1 от АПК вр. с чл.146, ал.1 т.1 от АПК –следва да се съобрази, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146](#) т.е на първо място да изследва дали ответникът е компетентен да постанови оспорения отказ.

Във връзка с гореизложеното – се установява, че на 19.10.2011г. И. К. действащ „за изпълнителния директор” на ДФЗ, съгласно заповед [№ 01-РД/1286 от 08.04.2011 г.](#) на изпълнителен директор на ДФЗ е издал уведомителното писмо изх. № 01-2600/9917 от 19.10.2011г., с което отказва изплащане на финансова помощ. На основание чл. 20, т. 2 и 3 и чл. 20а, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) и чл. 10, ал. 1, т. 2 от У. правилник на ДФ „Земеделие”, във връзка с т. 8, изр. 2-ро от Преамбюла и чл. 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 585/2011 от 17 юни 2011 г. за определяне на временни извънредни мерки за подпомагане на сектора на плодовете и зеленчуците и чл. 12 от Наредба № 7 от 23.06.2011 г. за условията и реда за прилагане на извънредни мерки за подпомагане на пазара в сектора на зеленчуците и постъпила заявка за плащане с У. 22/060711/44634, [фирма] е уведомено, че заявката за плащане е отхвърлена.

С протокол № 16 от заседание на Управителния съвет (УС) на ДФЗ, състояло се на 31.03.2011г., е взето решение по т. 8 за избор на И. К. за заместник-изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, с ресор на отговорност „Държавни помощи, пазарни селскостопански механизми, програма С. и програмата за Рибарство и аквакултури”.

Със заповед № 01-РД/1286 от 08.04.2011г. изпълнителният директор на ДФЗ, на основание чл. 20, т. 2, чл. 20а от ЗПЗП и чл. 10, ал. 1, т. 1, 2, 7, 13 и чл. 13 от У. правилник на Държавен фонд "Земеделие", във вр. с т. 8 от решение на УС на ДФЗ от

31.03.2011 г. (протокол № 16 от 31.03.2011 г.) и с оглед оптимизиране работата на отдел "Европейски схеми", отдел „Европейско финансиране", отдел „Селскостопански пазарни механизми", отдел „Рибарство и аквакултури" е възложил, във връзка с изпълнение на организационните функции, свързани с дейността на отдел „Селскостопански пазарни механизми", на И. И. К. - заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие" - да изпълнява посочени в заповедта правомощия, включително да съгласува и подписва посочени в заповедта общи и специфични документи, изходящи от „Селскостопански пазарни механизми" сред които оторизационни писма за плащания.

Видно е от обжалвания акт, че същият е подписан от И. К., действащ „за изпълнителния директор" на ДФЗ, съгласно заповед № 01-РД/1286 от 08.04.2011 г. на изпълнителен директор на ДФЗ. От представените по делото доказателства се установи, че подписалото акта лице е заместник – изпълнителен директор на ДФЗ, считано от 31.03.2011г. Фактът, че уведомително писмо изх. № 01-2600/9917 от 19.10.2011 . е подписано от К. „за изпълнителен директор ДФ „Земеделие" сочи, че той е действал от името на изпълнителния директор, а не в негово лично качество на заместник директор. Подобно действие може да се извърши валидно само в случаите на заместване, каквото по казуса не се твърди от процесуалния представител на ответника и не се установява от представените доказателства. Не са представени и доказателства за обективна невъзможност на изпълнителния директор на ДФЗ към датата на издаване на спорното уведомително писмо от 19.10.2011 г. да изпълнява функциите си по чл. 20а от ЗПЗП, както и такива, от които да се установява, че е възложил функциите си за изпълнение по заместване на друг служител, в случая – на своя заместник И. К..

Настоящият съдебен състав намира, че заповед № 01-РД/1286 от 08.04.2011 г. на изпълнителния директор на ДФЗ не обективира делегиране на права и подобна делегация от друга страна не може да произведе валидно правно действие по следните съображения.

Съгласно Тълкувателно решение № 4/2004 по д. № ТР-4/2002 г. на ОС на ВАС –делегирането е възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, да се предоставят част от правомощията на някой подчинен орган. В настоящия случай, съгласно разписаното в нормите на чл. 20 и чл. 20а ЗПЗП, уреждащи правомощията и компетенциите на изпълнителния директор на ДФЗ, не е предвидена правна възможност за делегацията им на негови заместници и/или други лица. Тоест, ЗПЗП определя тези правомощия като изрична компетентност на изпълнителния директор на ДФЗ. Последното, съгласно посоченото тълкувателно решение, не позволява делегирането им. Освен това, при делегацията действията са от името на органа, комуто са делегирани правомощия, докато в оспореното уведомително писмо има волеизявление, направено от едно лице, но от името на основния и единствено възможен носител на правомощия по издаването му орган – изпълнителния директор на ДФЗ. По изложените по-горе доводи, волеизявление в този смисъл или подобно действие би било законосъобразно извършено само в случай на заместване, на каквото навежда и буквалното тълкуване „за изпълнителен директор”..

Дори и да се приеме, че с последвалото изменение на У. правилник на ДФЗ с ПМС № 133/12.05.2011 г., ДВ, бр. 39/20.05.2011 г. в чл. 11, ал. 2 от него е предвидена възможност за делегация (доколкото същият не е с ранг на закон), то към момента на

издаване на заповед № 01-РД/1286 от 08.04.2011 г. изпълнителният директор не е имал основание и законова възможност да делегира правомощията си на заместник-изпълнителния директор.

При липса на разпореждане за заместване и незаконосъобразната делегация на правомощия на заместник – изпълнителния директор на ДФЗ, следва да се приеме, че спорният акт е издаден при липса на материална компетентност на издалото го лице. Следва са се съобрази, че при идентична фактическа и правна обстановка има практика ВАС- решение № 8343/12.06.2013 г. по дело 3478/2013 г. на ВАС IV.

Изложеното води до извод за нищожност на оспорения акт, която следва да се обяви.

Относно разноските: с оглед изхода от спора следва да се присъдят направените такива от жалбоподателя. По делото не е представен договор за правна помощ и съдействие. Разноските възлизат на 50 лв. държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 33-ти състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на уведомително писмо изх. № 01-2600/9917 от 19.10.2011 г. за изплащане на финансова помощ издадено от И. К., действал „за“ изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие".

ИЗПРАЩА делото като преписка на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, за ново произнасяне по заявление за плащане с У. 22/060711/44634, подадено от [фирма].

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ - Разплащателна агенция да заплати извършените от [фирма] разноски в размер на 50 лв.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му чрез настоящия съд пред ВАС. Преписи.

Съдия::